Dosarul nr. 2-769/2025
PIGD 2-25062028-46-2-05052025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 23 octombrie 2025 în oraşul Floreşti
Hotărârea integrală întocmită la 26 decembrie 2025

Judecătoria Soroca, sediul Floreşti în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda

Examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantului Busuioc Vasile împotriva lui Şevcenco Eduard privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor judiciare,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanţilor la proces:

La 05 mai 2025, avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantului Busuioc Vasile s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Şevcenco Eduard privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acţiunii a invocat că, la data 03.01.2024, conform recipisei, Şevcenco Eduard a primit de la Busuioc Vasile suma de 7000 euro, obligându-se să întoarcă suma către Busuioc Vasile până la data de 01.08.2024.

Menţionează că, părţile s-au înţeles conform recipisei că Şevcenco Eduard în cazul nerambursării împrumutului în termenii stabiliţi va achita penalităţi de întârziere în mărime de 0,2 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Relatează că, Şevcenco Eduard până la înaintarea prezentei cereri nu a achitat nimic din datoria către Busuioc Vasile. După părerea reclamantului, pârâtul avea suficient termen pentru achitarea sumei date, dar din motive necunoscute pârâtul se eschivează de la plata datoriei sub toate formele posibile, motiv pentru care reclamantul este nevoit să apeleze la instanţa de judecată.

Deoarece tratativele cu pârâtul nu au adus la nici un numitor comun în vederea soluționării conflictului dat pe cale amiabilă, în afară de faptul că pârâtul a recunoscut și recunoaște datoria, dar consideră că pârâtul intenționat se eschivează de la plata datoriei astfel există dubii că la momentul pronunțării unei hotărârii aceasta va fi în imposibilitate de a fi executată.

Astfel, la data de 11.04.2025 reclamantul prin intermediul avocatului Sergiu Munteanu a trimis în adresele cunoscute ale pârâtului o cerere privind restituirea datoriei prin care cere achitarea datoriei până la data de 24.04.2025.

Conform adeverinței poștale se constată că pârâtul nu a recepționat cererea de restituire a datoriei expediată la adresa de domiciliu, deoarece este bifată mențiunea plecat. Conform extrasului de pe situl oficial al Poștei Moldovei, se constată că pârâtul nu a recepționat cererea de restituire a datoriei expediată la adresa indicată de Șevcenco Eduard în recipisă, deoarece – destinatarul nu este disponibil, trimitere returnată expeditorului.

La fel, conform somației pârâtul este preîntâmpinat de faptul în care se va recurge la încasarea forțată a datoriei, se va pretinde și la achitarea în contul reclamantului a tuturor cheltuielilor suportate pentru adresarea în instanța de judecată. Reclamantul a comunicat pârâtului că va acționa în instanța de judecată privind încasarea datoriei, însă pârâtul nu a achitat datoria în termenul acordat

Consideră că, pârâtul se află în întârziere din data de 01.08.2024, și acesta avea suficient timp în care putea soluționa problema pe cale amiabilă. În legătură cu faptul că neachitarea de către pârât a datoriei, îi provoacă greutăți și pierderi financiare, reclamantul este nevoit să ceară impunerea de către instanță a unui prejudiciu sub formă de penalitate de întârziere, care conform calculului este în mărime de 3542 euro. Această penalitate de întârziere este calculată pe perioada de la 01.08.2024 și până la data de 10.04.2025.

Solicită instanței, admiterea cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei; emiterea unei hotărâri privind încasarea de la pârât în folosul reclamantului a datoriei în sumă de 10542 euro din care: datoria de bază - 7000 euro, dobândă de întârziere - 3542 euro; încasarea de la pârât în folosul reclamantului a taxei de stat în mărime de 6757,21 lei; încasarea de la pârât în folosul reclamantului a taxei de timbru în mărime de 200 lei; încasarea de la pârât în folosul reclamantului a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în mărime de 7 000 lei.

Își întemeiază cererea prin prevederile art. 28, 166, 167 și 174-178 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

La data de 30 iunie 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Munteanu Sergiu, a depus o cerere prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor suportate pentru intentarea documentului executoriu în vederea asigurării acţiunii în sumă de 5660 lei (f. d. 55).

La data de 28 iulie 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Munteanu Sergiu, a depus o cerere prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de citare publică a pârâtului în sumă de 125 lei din contul lui Şevcenco Eduard (f. d. 61).

În şedinţa de judecată reclamantul Busuioc Vasile şi avocatul acestuia, Munteanu Sergiu, nu s-au prezentat, prin cerere au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul Şevcenco Eduard, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, ultimul a fost citat legal prin intermediul ziarului „Zarul de gardă" (f. d. 65).

Cu toată că, avocatul Timotin Iulian, nu a prezentat în original mandatul potrivit căruia a fost împuternicit de către Şevcenco Eduard, pentru a-i fi reprezentate interesele, instanţa de judecată a expediat prin intermediul poştei electronice indicate în copia mandatului citaţie (f. d. 70), însă ultimul din motive necunoscute nu s-a prezentat, prin urmare instanţa de judecată a considerat posibilă examinarea în lipsa pârâtului şi avocatului.

Aprecierea instanţei:

Examinând cererea de chemare în judecată în raport cu materialele cauzei şi normele legale incidente speţei, la fel ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă, instanţa de judecată consideră necesar de a admite integral acţiunea, din următoarele considerente.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 122 alin. (2) Cod de procedură civilă, admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Reieşind din prevederile art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, rezultă că la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea

aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de judecată menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Conform art. 9 alin.(1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit art. 308 Cod civil**,** act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 316 alin. (1) Cod civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Conform art. 321 alin. (1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Conform art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin.(1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1242 alin. (1) Cod Civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În conformitate cu art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Conform art. 1248 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, în conformitate cu art. 942 alin. (1) şi (2) Cod civil, (1) în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 Cod civil, (1) În cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

(2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă:

a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;

b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Prin urmare, instanţa reţine că, potrivit actelor prezentate de reclamant s-a confirmat că, între Busuioc Vasilii în calitate de împrumutător şi Şevcenco Eduard în calitate de împrumutat, a fost întocmită recipisa din 03 ianuarie 2024, conform căruia Şevcenco Eduard a împrumutat de la Busuioc Vasile, suma de 7000 euro şi s-a obligat de a restitui suma împrumutului în termen de 7 luni. În cazul întârzierii plăţii, reţinerii sau din alte cauze, s-a obligat să achite pentru fiecare zi de întârziere câte 0,2 procente din suma totală (f.d.12-14).

Totodată, judecătorul reţine că, reclamantul a expediat o cerere în adresa pârâtului (f.d.18), prin care a solicitat onorarea obligaţiunilor contractuale şi restituirea datoriei, însă cererea a fost restituită cu menţiunea factorului poştal „plecat", însă datoria nu a fost restituită.

Astfel, instanţa de judecată în cadrul examinării cauzei a constat cu certitudine că, pârâtul Şevcenco Eduard şi-a consimţit acordul prin semnarea recipisei, iar în cazul întârzierii plăţii, reţinerii sau din alte cauze, s-a obligat să achite pentru fiecare zi de întârziere câte 0,2 procente din suma totală, or, potrivit art. 942 alin. (1) şi (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Astfel, datoria totală acumulată de către Şevcenco Eduard, conform recipisei din 03 ianuarie 2024, constituie suma de 7000 euro, iar penalitatea de întârziere pentru perioada 01.08.2024-10.04.2025, constituie 3542 Euro.

Reieşind din cele invocate, cât şi din faptul că pârâtul nu a prezentat poziţia sa (referinţă) în vederea soluţionării speţei, având un comportament pasiv, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite integral pretenţia reclamantului privind încasarea datoriei în baza recipisei şi de a încasa de la pârât în beneficiul reclamantului datoria în mărime de 7000 euro şi dobânda de întârziere în sumă de 3542 Euro.

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 83 Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă

o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitatea cu art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică şi alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Prevederile alin.(1) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii.

Conform art. 96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cu referire la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine că în pricină, au fost efectuate cheltuieli de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea acţiunii şi confirmată prin ordinul de plată nr. 00132387499398 din 24 aprilie 2025, în mărime de 6757,21 lei (f. d. 8) şi a taxei de timbru confirmat prin ordinul de plată nr. 00778387500043 din 24 aprilie 2025, în sumă de 200,00 lei (f. d. 9), cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 7000 lei, conform bonului de plată nr.33771 din 11 aprilie 2025, cheltuieli suportate pentru intentarea procedurii de executare a asigurării acţiunii conform notei de plată în sumă de 5660 lei (f.d.58) şi cheltuieli pentru efectuarea citării publice conform bonului de plată nr.52 din 16 iulie 2025 în sumă de 125 lei (f.d.65).

Prin urmare, odată ce instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a admite pretenţiile patrimoniale din cererea de chemare în judecată, se consideră necesar de încasat de la pârât în beneficiul reclamantului taxa de stat în mărime de 6757,21 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 7000 lei, cheltuieli suportate pentru intentarea procedurii de executare a asigurării acţiunii în sumă de 5660 lei şi cheltuieli pentru efectuarea citării publice în sumă de 125 lei.

Luând în consideraţie cele expuse, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantului Busuioc Vasile împotriva lui Şevcenco Eduard privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor judiciare.

Totodată, instanţa de judecată consideră oportun ca măsurile anterioare de asigurare, aplicate prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 14 mai 2025 (f. d. 47), să-şi păstreaze efectul până la executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral cererea de chemare în judecată, înaintată de avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantului Busuioc Vasile împotriva lui Şevcenco Eduard privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor judiciare.

Se încasează de la Şevcenco Eduard, IDNP *****, domiciliat r-nul Floreşti, sat. *****, în beneficiul lui Busuioc Vasile, IDNP *****, potrivit vizei de reşedinţă domiciliat în r-nul Orhei, sat. *****, adresa de corespondenţă or. *****, s. *****, datoria în mărime de 7000 (şapte mii) euro şi dobânda de întârziere în mărime de 3542 (trei mii cinci sute patruzeci şi doi) euro, convertită în valută naţională conform cursului BNM la data executării, precum şi cheltuielile privind achitarea taxei de stat în sumă de 6757 (şase mii şapte sute cincizeci şi şapte) lei, 21 bani, cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei, cheltuieli suportate pentru intentarea procedurii de executare a asigurării acţiunii în sumă de 5660 (cinci mii şase sute şaizeci) lei, cheltuieli pentru asistenţa juridică în sumă de 7000 (şapte mii) lei şi cheltuieli pentru efectuarea citării publice în sumă de 125 (una sută douăzeci şi cinci) lei.

Măsurile anterioare de asigurare, aplicate prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 14 mai 2025, îşi păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătoreşti.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti.

Preşedintele şedinţei

Judecător	semnat	Zadorojniuc Alexandru
Copia identică originalului		Zadorojniuc Alexandru